

ถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติก

Thai artist's artwork decoding for creating an interior environment of a boutique hotel

กรวรรณ งามวรธรรม และ ลลิตา นุ่มไทย

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Khorawan Ngamvoratham and Lalita Noomthai

Faculty of Industrial Education and technology, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Tel. 0845262020 Email: khorawan.ng@kmitl.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อ การสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติก 2) พัฒนาการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติก โดยใช้รหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยอย่างเหมาะสม โดยทำการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในอาคารเก่า อนุรักษ์ย่านราชดำเนิน เน้นกระบวนการพัฒนาสร้างสรรค์บนหลักการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในผาน แนวคิดจากความต้องการความสวยงามแปลกตาและความร่วมสมัยของสถานที่โดยได้รับแรงบันดาลใจจากงาน ศิลป์ 14 ชุด ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้วิธีการเชิงคุณภาพในขั้นตอนการศึกษาและพัฒนา โดยมีประชากรและ แหล่งข้อมูลคือ ผู้แทนเจ้าของ 2 คน และกรณีศึกษา 4 แห่ง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต และแบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง มีการประเมินคุณลักษณะของงานสร้างสรรค์ด้วยวิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพร่วมกันโดย ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ 5 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ และให้แสดงความคิดเห็น ผล วิจัยพบว่าสภาพแวดล้อมภายในที่สร้างสรรค์โดยประยุกต์รหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยมาผสมผสาน มีคุณภาพ ของคุณลักษณะสภาพแวดล้อมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.6 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ที่ 0.21 จากคุณลักษณะ 5 ด้าน คือ ความสวยงามแปลกตา บ่งบอกอัตลักษณ์งานศิลป์ของศิลปินไทย มีเอกลักษณ์ เฉพาะ สร้างความน่าสนใจให้กับสถานที่ และมีความลงตัวในการผสมผสานความงามร่วมกับประโยชน์ใช้สอย ใน ระดับมากที่สุด และผลการประเมินเชิงคุณภาพยืนยันว่าการพัฒนางานสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายใน โรงแรมบูติกโดยใช้รหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยมีความเหมาะสมมาก

คำสำคัญ : ถอดรหัสงานศิลป์, สภาพแวดล้อมภายในสร้างสรรค์, โรงแรมบูติก, ศิลปินไทย

Abstract:

The aim of this research was 1) to study information relating to the decoding of Thai artist's artwork in order to create the environment in a boutique hotel. 2) to develop the creative environment in a boutique hotel by using the art code of Thai artists appropriately. All studies were to create an environment in an old building that had been preserved in the

Ratchadamnoen. Focusing on the creative development process was based on the design of the interior environmental design principle, combined concepts from the unique and contemporary needs of the project and inspired by 14 art pieces. For this research, qualitative methods are used in the study and development process. The population and data source were representatives of two owners and four case studies. The instruments were the observation form and interview form. In assessing the characteristics of the creative work, we use quantitative and qualitative methods together, with five experts as assessing. The instrument was a five-rating scale with suggestions filling. The results showed that the quantitative assessment of the interior environment creating with integrating the artistic code of Thai artists had the quality of the environmental features at the highest level at mean score 4.6 by the standard deviation of 0.21. It was the sum of five aspects in quality: strange beauty, identification of the artistic identity of Thai artists, unique atmosphere, interesting creation in the place and perfect combination of aesthetics and functionality. In addition, the quality assessment result confirmed that an interior environmental creating from Thai artist's decoding was very appropriate.

Keywords: Artwork Decoding, Interior Environmental Design, Boutique Hotel, Thai Artist

บทนำ

ท่ามกลางยุคสร้างสรรค์ในปัจจุบันนี้ เรามักจะเห็นสถานบริการใหม่ๆ มีการออกแบบที่ดูแปลกตา ปรากฏขึ้นมากมาย เช่น ร้านกาแฟและอาหาร ร้านหนังสือ และโรงแรม ล้วนแล้วแต่มีมูลเหตุตั้งต้นจากพฤติกรรมของกลุ่มคนรุ่นใหม่หรือชาวมิลเลนเนียลซึ่งหมายถึงกลุ่มวัยทำงานซึ่งมีอายุ 18-35 ปีในปัจจุบัน ที่มีรูปแบบการใช้ชีวิตแตกต่างไปจากกลุ่มคนทำงานในแบบอดีต กลุ่มคนเหล่านี้มีพฤติกรรมชื่นชอบการออกไปหาแรงบันดาลใจ ชอบที่จะได้พบเจอสิ่งแปลกใหม่ ชอบหาประสบการณ์จากความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่แตกต่าง และตามหาจุดเช็กอินในสถานที่ซึ่งเต็มไปด้วยสีสันของแต่ละเมือง กลุ่มคนเหล่านี้จึงจัดเป็นพวกที่มีรสนิยมการท่องเที่ยวแบบ “ป๊อปคัลเจอร์” (pop culture) ประชากรกลุ่มนี้ มีจำนวนกว่า 45% ของประชากรทั้งหมดในเอเชียแปซิฟิก และกำลังเพิ่มขึ้นเป็น 60% ในปี 2563 ดังนั้นจึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าคนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มผู้บริโภคหลักในทุกอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ปรากฏการณ์เหล่านี้นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิด “การสร้างสรรค์” รูปแบบของโรงแรมต่างๆ ให้ดูแปลกและโดดเด่น เป็นที่น่าสนใจ เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายนี้ (PJ, 2019)

ประเทศไทยถูกจัดเป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมแห่งหนึ่งของนักท่องเที่ยว เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดความสนใจติดอันดับโลก โดยเฉพาะกรุงเทพฯ เป็นเมืองท่องเที่ยวหลักที่ได้รับความนิยมสูงซึ่งพิจารณาได้จากรางวัลที่ได้รับจากหน่วยงานต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง จากรายงานล่าสุดในปี 2560 ของ World Economic Forum จัดให้ไทยอยู่อันดับ 34 จากทั้งหมด 136 ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับ 3 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รองจาก สิงคโปร์ และมาเลเซีย จึงทำให้แนวโน้มการลงทุนด้านธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กประเภทบูติคขึ้นเติบโตขึ้นอย่างสูงเพื่อรองรับพฤติกรรมผู้บริโภครุ่นใหม่ ที่มักจะเลือกโรงแรมที่พักโดยเน้นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ (Wanglabcharoen, 2020)

โรงแรมบูติกเป็นโรงแรมขนาดเล็ก มีจุดเริ่มต้นช่วงปี ค.ศ. 1980 ตามเมืองใหญ่ในประเทศแถบตะวันตกเช่น ปารีส ลอนดอน นิวยอร์ก และซานฟรานซิสโก โดยโรงแรมบูติกแห่งแรกชื่อ Morgans Hotels ตั้งอยู่ในกรุงนิวยอร์ก เป็นโรงแรมที่ออกแบบโดย Andrée Putnam โดยใช้แนวคิดทำให้โรงแรมกลายเป็นแฟชั่น เป็นเหมือนห้างสรรพสินค้าที่มีความแตกต่าง และโรงแรมบูติกนี้ได้รับรางวัลด้านการออกแบบด้วย คำว่า “บูติก (Boutique)” มีความหมายว่า ร้านเล็ก ๆ ที่ขายสินค้า และบริการที่เฉพาะเจาะจง หรืออีกความหมายหนึ่งคือ เป็นร้านขายเครื่องแต่งกายที่น่าสมัย ที่มาของคำศัพท์อาจมีความหมายหลากหลาย แต่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้นำคำนี้มาอธิบายว่าเป็นลักษณะของโรงแรมขนาดเล็กที่มีความทันสมัยและมีเอกลักษณ์เฉพาะ ดังนั้นเมื่อโรงแรมในสไตล์นี้มีชื่อเสียงขึ้นอีกทั้งยังตอบสนองกับกลุ่มนักท่องเที่ยวในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี จึงทำให้เกิดกระแสความนิยมโรงแรมรูปแบบบูติกไปทั่วโลก โรงแรมบูติกมักจะมีปริมาณห้องพักที่ไม่เกิน 100 ห้อง แบ่งเป็นสามประเภทคือ ฮิปโฮเทล (Hip Hotel) มาจาก Highly Individual Place หรือโรงแรมที่สะท้อนตัวตนของตัวเองเป็นเอกลักษณ์ เน้นตอบสนองกลุ่มลูกค้าเฉพาะกลุ่มที่ชัดเจน เช่น โรงแรมที่มีดนตรีเป็นเอกลักษณ์ เปิดเพลงยุคเก่า สร้างบรรยากาศ หรือโรงแรมที่เจ้าของชอบสะสมสิ่งของเป็นจำนวนมาก เช่นประดับตกแต่งด้วยภาชนะในอดีตที่หายาก ไปจนถึงหนังสือสะสม หรือแผ่นเสียงยุคเก่า จนกลายเป็นเอกลักษณ์ของโรงแรมนั้น ลำดับต่อมาคือ ดีไซน์เนอร์โฮเทล (Designer Hotel) เป็นโรงแรมที่ใส่ใจในรายละเอียดของการออกแบบ ทั้งองค์ประกอบ สิ่งตกแต่ง และสร้างประโยชน์ใช้สอยในทุกตารางพื้นที่ บริการแบบโรงแรมมาตรฐาน เช่น โรงแรมบูติกโฮเทลระดับ 5 ดาว เน้นความหรูหรามีระดับ และไลฟ์สไตล์โฮเทล (Lifestyle Hotel) เป็นกลุ่มโรงแรมที่ให้ความสำคัญในการบริการผู้เข้าพักแบบเฉพาะบุคคล (Customized Service) เช่น บริการอาหารได้ตามความต้องการของลูกค้าแบบเฉพาะบุคคล หรือบางโรงแรมเน้นการเลือกใช้แต่วัสดุธรรมชาติเป็นหลักเพื่อตอบสนองลูกค้าที่รักธรรมชาติและใส่ใจสิ่งแวดล้อม หรือบางแห่งมีกิจกรรมเชิงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ลูกค้าเข้าร่วม เป็นต้น ส่วนใหญ่แล้วบูติกโฮเทลแบบดั้งเดิมจะเลือกปรับปรุง ต่อเติมซ่อมแซมจากอาคารเก่า ซึ่งตั้งอยู่ในชุมชนท้องถิ่น แต่ในปัจจุบันโรงแรมบูติกหลายแห่งก็อาจสร้างอาคารขึ้นใหม่ โดยยึดหลักเรื่องการสร้างเอกลักษณ์เชื่อมโยงความเป็นท้องถิ่นของโรงแรม (Harrison, 2019)

เอกลักษณ์เฉพาะของโรงแรมบูติกแต่ละแห่งที่ไม่เหมือนใครคือจุดขายสำคัญที่สร้างความแตกต่างให้กับแต่ละโรงแรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพลักษณ์ของโรงแรมบูติกที่เสนอภาพตัวตนที่ชัดเจนจะทำให้ลูกค้าจดจำได้ง่าย ความสวยงามแปลกตา การมีเรื่องราวที่น่าสนใจ การมีรายละเอียดปลีกย่อยของแต่ละห้องพักที่แตกต่างกัน ทำให้ลูกค้ามีทางเลือกได้ตามความพึงพอใจ กลยุทธ์ที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายนี้ได้อย่างมั่นใจก็คือ “การสร้างสรรคสภาพแวดล้อมภายในให้สวยงามและแตกต่าง” ซึ่งจำเป็นต้องสร้างแนวคิดการออกแบบที่น่าสนใจและมีความเหมาะสม ซึ่งอาจเริ่มจากแนวคิดที่มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตัวโรงแรมเอง ประวัติศาสตร์งานศิลปะจากศิลปิน หรือแม้แต่ตัวอาคารนั้นเองก็อาจมีเรื่องราวในอดีตแฝงอยู่ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเหล่านี้คือแหล่งบันดาใจที่นำมาใช้สร้างแนวคิดการสร้างสรรคได้ ซึ่งจะส่งผลให้ภาพลักษณ์ของโรงแรมบูติกมีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน (Innvision Hospitality, 2019)

การนำแรงบันดาลใจที่สร้างขึ้นมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากันได้อย่างกลมกลืนกับการสร้างสรรคสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติกนั้น จำเป็นต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ในสิ่งที่เกี่ยวข้องกันทุกองค์ประกอบเสียก่อน แล้วจึงค่อยนำมากำหนดแนวคิดในการสร้างสรรคที่เหมาะสมกับงาน โดยอาศัย “การถอดรหัส” ที่ต้องเข้าใจความหมาย การตีความ และการนำเสนอ ซึ่งการถอดรหัสนั้นเป็นศาสตร์ทางสัญวิทยา (semiology) ศึกษาสัญลักษณ์ (sign) เพื่อสำรวจวิเคราะห์สิ่งที่ให้ความหมาย (signification) เพื่อเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงรูปสัญลักษณ์ที่พบกับบริบทของสภาพแวดล้อมที่กำหนดจนก่อให้เกิดเป็นรูปลักษณ์เชิงกายภาพขึ้นใหม่ ทั้งนี้ สันต์ สุวัจนราภินันท์ และคณะ (2555) อธิบายว่าแนวทางในการเลือกใช้สัญวิทยาเป็นกรอบในการประยุกต์มี 4

แนวทาง คือ 1) ประยุกต์โดยยึดถือตามรูปสัญลักษณ์เดิม 2) ประยุกต์โดยรักษาลักษณะสำคัญของรูปสัญลักษณ์ไว้ค่อนข้างชัดเจนและมีการลดทอนบางส่วน 3) ประยุกต์โดยเลือกใช้บางส่วนของรูปสัญลักษณ์เดิม มีการลดและแปลงรูปสัญลักษณ์เดิม และ 4) ประยุกต์โดยการตีความให้เกิดรูปสัญลักษณ์ขึ้นใหม่

การสร้างสรรคสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพนั้นต้องคำนึงถึงการใช้สอยที่ตอบสนองผู้ใช้ได้ดีและยังต้องใช้ทฤษฎีทางศิลปะในการสร้างสรรค์ร่วมด้วย โดยเฉพาะทฤษฎีทางจิตวิทยาการรับรู้ทางสุนทรียะคือ ทฤษฎีสิ่งเร้า เพื่อกระตุ้นการรับรู้ของผู้คนให้เกิดความสนใจต่อสภาพแวดล้อมของสถานที่นั้นๆ ซึ่ง Berlyne (1960) นักจิตวิทยาที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเร้าอารมณ์ของมนุษย์ ได้อธิบายลักษณะของสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการกระตุ้นความสนใจนั้น เกิดจากสภาพแวดล้อม ณ แห่งนั้นมีองค์ประกอบทางกายภาพที่มี “ความซับซ้อน” (complexity) หรือมี “ความแปลกใหม่” (novelty) ที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน หรืออาจมี “ความไม่สอดคล้องกัน” (incongruity) แทรกอยู่บ้าง และอาจมี “ความน่าประหลาดใจ” (surprisingness) ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่คาดคิดว่าจะปรากฏให้เห็น ณ สถานที่แห่งนั้น ซึ่ง Ngamvoratham (2019) ก็ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อกระตุ้นการรับรู้โดยใช้ปริมาณความเข้มของสิ่งเร้าเป็นปัจจัยสำคัญเช่นกัน โดยการตกแต่งห้องกิจกรรมในหอศิลป์ ให้สวยงาม สร้างสรรค์องค์ประกอบกายภาพสภาพแวดล้อมภายในห้องให้มี ลวดลาย สี สัน แสงสี และเสียงดนตรี ซึ่งแปลกไปจากห้องกิจกรรมปกติทั่วไป ทำให้พื้นที่นั้นดูน่าสนใจซึ่งส่งผลให้ผู้ที่ใช้บริการมีความรู้สึกรื่นรมย์และยังทำกิจกรรมได้ดีมีความสุขเพลิดเพลินมากกว่าห้องกิจกรรมแบบปกติ

งานวิจัยการสร้างสรรคสภาพแวดล้อมภายในเป็นงานวิจัยด้านศิลปะประยุกต์ที่ขยายขอบเขตการศึกษากันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากมีแนวทางในการพัฒนาต่อยอดและนำเสนอสิ่งใหม่ให้ทันต่อสถานการณ์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประเทศในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ดังเช่นผลงานการสร้างสรรคเรื่องการศึกษาเครื่องประดับทองสมัยกรุงศรีอยุธยาสู่การออกแบบตกแต่งภายในเดอะทิพย์ธารณ์ บูติคโฮเทลของ ภิมณัฏฐ์ ภัทรภาสี (2555) การศึกษาและประยุกต์ใช้เครื่องประดับทองที่ขุดพบจากกรุพระปรางค์วัดราชบูรณะในการออกแบบด้วยวิธีเชิงคุณภาพ ผลพบว่าเอกลักษณ์ของเครื่องประดับนี้เชื่อมโยงถึงการแต่งกายของเทวษัตริย์ซึ่งนำมาสู่การสะท้อนรูปแบบใหม่ของบรรยากาศโรงแรมให้มีคุณค่าทางสุนทรียะที่โดดเด่นแบบเหนือสามัญชน ส่วนงานวิจัยของ ระชานนท์ ทวีผล (2560) ศึกษาแนวคิดในการก่อตั้งโรงแรมบูติคและการดำเนินกิจการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีวิทยาแบบกรณีศึกษา ซึ่งผลการวิจัยบางส่วนสะท้อนว่าโรงแรมบูติคมีการตกแต่งบรรยากาศที่ยึดแนวทางความสัมพันธ์แบบอิงอัตลักษณ์โดดเด่นของภูมิภาคคือ สไตล์ไทยล้านนาโดยขยายแนวคิดเป็นลักษณะประยุกต์และยังมีสไตล์ชิค และสไตล์ยุคสมัยวิตรอบเรีย โดยทั้งหมดเน้นบรรยากาศโดยรวมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของเชียงใหม่ และงานวิจัยของ ทิพย์สุนันท์ อิทธิประทีป (2560) ศึกษาเรื่องศิลปะป๊อปในงานตกแต่งภายในโรงแรมบูติค กรณีศึกษาโรงแรมมิลสต็อค เฟลส รุมส์ อิน บางกอก โดยศึกษาแนวคิดและการใช้รูปแบบศิลปะป๊อปจากการออกแบบภายในห้องพักโรงแรมของนักศึกษา ด้วยวิธีการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพร่วมกัน ผลพบว่านักศึกษาด้านการออกแบบตกแต่งส่วนใหญ่ใช้วิธีการออกแบบศิลปะป๊อปในรูปแบบที่คงความเด่นชัดของสไตล์มาใช้ออกแบบมากที่สุด

จากงานวิจัยการสร้างสรรคสภาพแวดล้อมที่กล่าวถึงและการทบทวนวรรณกรรมประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรคสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติคดังรายละเอียดที่กล่าวมา แสดงถึงพัฒนาการทางด้านวิชาการในเชิงบูรณาการศาสตร์หลายแขนงรวมไว้ด้วยกัน นอกเหนือจากนั้นงานวิจัยการสร้างสรรคยังทำหน้าที่ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีความก้าวหน้าอย่างสมดุลต่อสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศ ทั้งหมดจึงเป็นที่มาและความสำคัญของงานวิจัยเรื่อง “ถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อสร้างสรรคสภาพแวดล้อม

ภายในโรงแรมบูติค” ซึ่งเป็นงานสร้างสรรค์พื้นที่โรงแรมบูติคในอาคารเก่า โดยใช้พื้นฐานความรู้จากหลักการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในร่วมกับแนวคิดการถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในให้มีความสวยงามแปลกตา สอดคล้องกับยุคสมัย มีคุณภาพตามที่คาดหวังทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งจะสามารถนำผลที่ได้ไปปรับใช้กับความต้องการของโครงการในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นการต่อยอดด้านงานวิชาการและส่งเสริมคุณค่างานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อเป็นแนวทางสร้างสรรค์ให้มีความหลากหลาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค

- 1.1 ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐาน สำหรับการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค
- 1.2 ศึกษาวิเคราะห์หลักการและแนวทางสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค
- 1.3 ศึกษาวิเคราะห์การสร้างแนวคิดและการถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อการสร้างสรรค์

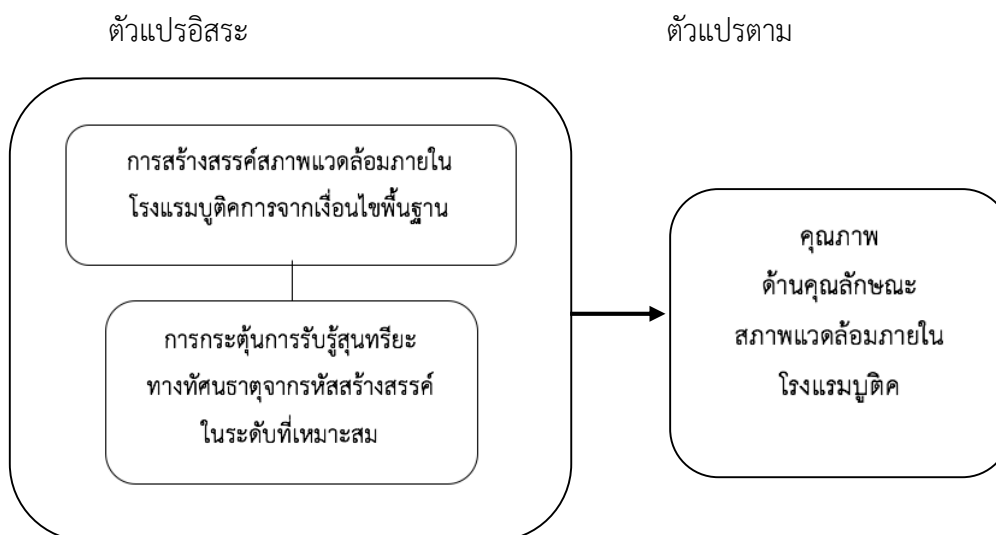
สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค

2. พัฒนาการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติคโดยใช้รหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยอย่างเหมาะสม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แนวคิดการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในของ Zumthor (2006) การรับรู้บรรยากาศทางกายภาพของสภาพแวดล้อมแบบฉับพลันที่เน้นการผสมผสานประโยชน์ใช้สอยและสุนทรียะเข้าด้วยกันโดยเป็นเงื่อนไขจากองค์ประกอบพื้นฐานที่เกี่ยวข้องคือ พื้นที่ วัตถุ แสง อากาศ และ เสียง ร่วมกับการประยุกต์การใช้ความเข้มขององค์ประกอบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นการรับรู้สุนทรียะจากแนวคิดของ Ngamvoratham (2019) หลักการประยุกต์สัญลักษณ์เพื่อการออกแบบ ของ สันต์ สุวัจฉราภินันท์ และคณะ (2555) และประยุกต์กรอบมโนทัศน์การประเมินสภาพแวดล้อมของสถานที่จาก Craik (1971) โดยเน้นการวัดด้านคุณลักษณะสภาพแวดล้อมให้ตรงกับเป้าหมายการสร้างสรรค์งานในครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย ความสวยงามแปลกตา การบ่งบอกอัตลักษณ์งานศิลป์ของศิลปินไทย การมีเอกลักษณ์เฉพาะของสถานที่ การสร้างความน่าสนใจให้กับสถานที่ และความลงตัวในการผสมผสานความงามร่วมกับประโยชน์ใช้สอย

ดูกรอบแนวคิดการวิจัยภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงแผนภูมิกรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้

สมมติฐานการวิจัย

การสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติคโดยเน้นความเข้มขององค์ประกอบกายภาพสภาพแวดล้อมให้เป็นไปตามทัศนธาตุจากหัตถ์สร้างสรรค์ที่เกิดจากคุณลักษณะของผลงานที่บ่งบอกอารมณ์อย่างโดดเด่นผสมกับเงื่อนไขพื้นฐานในการออกแบบในครั้งนี้ สามารถสร้างสรรค์คุณลักษณะสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติคให้มีคุณภาพในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยนี้ถูกแบ่งเป็นสองขั้นตอนคือ ขั้นศึกษาข้อมูลและขั้นพัฒนาสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายใน ซึ่งจะอธิบายถึงวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังกล่าว ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค ซึ่งแบ่งการศึกษาวิเคราะห์เป็น 3 ด้าน โดยแสดงรายละเอียด แหล่งข้อมูล ประชากร เครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละส่วนตามรายการศึกษา ดังนี้

1.1 ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานสำหรับการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค โดยวิธีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ 3 ชุดคือ

ชุดที่ 1 เป็นข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับ “คน” จากประชากรผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้แทนเจ้าของโครงการ 2 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ที่ผ่านการตรวจความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ค่าที่ได้อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 รวบรวมข้อมูลด้วยการจดบันทึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสรุปความแบบอุปนัย

ชุดที่ 2 เป็นข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับ “กายภาพ” จากแหล่งข้อมูลคือ อาคารที่ทำการสร้างสรรค์ เลขที่ 76 ราชดำเนินกลาง แขวง วัดบวรนิเวศ เขต พระนคร กรุงเทพมหานคร 10200 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต

เกี่ยวกับการสำรวจพื้นที่สภาพแวดล้อมและบริบทของอาคาร ที่ผ่านการตรวจความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ค่าที่ได้อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 รวบรวมข้อมูลด้วยการจดบันทึกรายละเอียดและถ่ายภาพประกอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีเชิงคุณภาพ แจกแจง พรรณนา และสรุปความแบบอุปนัย

ชุดที่ 3 เป็นข้อมูลทุติยภูมิเกี่ยวกับ “สิ่งที่อยู่เหนือการควบคุม” จากแหล่งข้อมูลด้านเอกสาร รวบรวมแหล่งออนไลน์ ผู้วิจัยเป็นผู้ทบทวนวรรณกรรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีเชิงคุณภาพ สรุปความแบบอุปนัย

1.2 ศึกษาวิเคราะห์หลักการและแนวทางสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค โดยวิธีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ 2 ชุดคือ

ชุดที่ 1 เป็นข้อมูลทุติยภูมิ จากแหล่งข้อมูลด้านเอกสาร รวบรวมทั้งจากระบบออนไลน์และเอกสารจริง ผู้วิจัยเป็นผู้ทบทวนวรรณกรรม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีเชิงคุณภาพ คือการสรุปความแบบอุปนัย

ชุดที่ 2 เป็นข้อมูลปฐมภูมิจากแหล่งข้อมูลโรงแรมบูติคกรณีศึกษา 3 แห่ง ได้แก่โรงแรมพระนครนอนเล่น โรงแรมปีท โฮเทล บางกอก โรงแรมมารดาดี เฮอริเทจ ริเวอร์ วิลเลจ และอาคารอนุรักษ์ 1 แห่ง ได้แก่หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกตเกี่ยวกับการสำรวจพื้นที่ใช้สอย องค์ประกอบทางกายภาพ การสร้างสรรค์บรรยากาศ ที่ผ่านการตรวจความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ค่าที่ได้อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 รวบรวมข้อมูลด้วยการจดบันทึกรายละเอียดและถ่ายภาพประกอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีเชิงคุณภาพ แจกแจง พรรณนา และสรุปความแบบอุปนัย

1.3 ศึกษาวิเคราะห์การสร้างแนวคิดและถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อการสร้างสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค โดยวิธีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งข้อมูลบันทึกลงคือ งานศิลป์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ศิลปินไทย ผู้วิจัยกลั่นกรองเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพิจารณา แจกแจง ตีความ และสรุปความแบบอุปนัย

ขั้นตอนที่ 2

1. พัฒนาการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติคโดยใช้รหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยอย่างเหมาะสม ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การพัฒนา มีขั้นตอนดังนี้

(1) รวบรวมองค์ประกอบพื้นฐานที่สังเคราะห์ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1

(2) จัดทำการสร้างสรรค์ที่ผสมผสานการประยุกต์รหัสสร้างสรรค์เข้าด้วยกัน ภายใต้แนวคิดตามกรอบการวิจัย โดยประมวลข้อมูล จัดระเบียบ กลั่นกรอง ประสาน ให้เกิดความสัมพันธ์ที่อิงประโยชน์ใช้สอยและสุนทรีย์ร่วมกันโดยมุ่งเน้นการกระตุ้นการรับรู้สุนทรีย์ทางทัศนธาตุจากการจัดองค์ประกอบศิลป์ที่เน้นคุณลักษณะตามเป้าหมายการสร้างสภาพแวดล้อมในครั้งนี้

(3) ทำการตีความบทสรุปประเด็นสร้างสรรค์ทั้งส่วนหลักและส่วนรองให้สามารถแสดงออกเป็นรูปธรรมเพื่อสื่อความหมายการสร้างสร้างสรรค์จากรหัสสร้างสรรค์ให้ชัดเจน

(4) ทำการพัฒนาขึ้นแบบร่างด้วยมือและจัดทำผลงานขึ้นสมบูรณ์ด้วยการสร้างทัศนียภาพ 3 มิติ ด้วยการวาดจากคอมพิวเตอร์

1.2 การประเมิน เป็นการประเมินทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพร่วมกัน โดยจัดทำขั้นตอนการประเมินงานหลังจากที่ได้สร้างสรรค์ภาพสามมิติที่สมบูรณ์แล้ว

(1) การประเมินเชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือประเมินเป็นแบบประเมินคุณลักษณะสภาพแวดล้อม (Environment Assessment) ซึ่งใช้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) โดยค่าเฉลี่ยเทียบคือ 4.50-5.00 หมายความว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด 3.50-4.49 หมายความว่ามีความเหมาะสม 2.50-3.49

หมายความว่ามีความปานกลาง 1.50-2.49 หมายความว่ามีความน้อยและ 1.00-1.49 หมายความว่ามีความน้อยที่สุด ซึ่งแบบประเมินนี้ผ่านการตรวจค่าความตรงตามเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ค่าที่ได้อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 โดยมีผู้ประเมินเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ 5 ท่าน ทำการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการแปลผลตามความหมายของมาตรวัด

(2) การประเมินเชิงคุณภาพ คือส่วนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพงาน โดยมีผู้ประเมินเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ 5 ท่าน นำความคิดเห็นที่ได้จากการประเมินมาวิเคราะห์และสรุปความ จากนั้นจึงทำการสรุปผลการวิจัยในแต่ละส่วนและทำการอภิปรายผลต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การศึกษามี 2 ส่วน คือ สรุปผลจากขั้นตอนที่ 1 และ สรุปผลจากขั้นตอนที่ 2 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลจากขั้นตอนที่ 1

1. ผลการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค เป็นผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ประกอบด้วยผลสรุป 3 ด้าน คือ 1.1 องค์ประกอบพื้นฐาน 1.2 หลักการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค และ 1.3 การสร้างแนวคิดและการถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ผลสรุปด้านองค์ประกอบพื้นฐานพบว่า การสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติคในครั้งนี้ ประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 3 ส่วน คือ

(1) คน คือเจ้าของโครงการคือผู้ที่กำหนดวัตถุประสงค์สำคัญในการสร้างสรรค์ในครั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ ผู้แทนเจ้าของคนที่1 ได้ให้ข้อมูลแรกว่า

“โรงแรมบูติคนี้ ต้องมีเอกลักษณ์ของตัวเองชัด ต้องดูอาร์ท แน่นอเนาะกึ่งๆเป็นพื้นที่ด้านศิลปะ เหมาะกับย่านนี้ อยากให้ดูเป็นงานศิลป์นะ จะเก่าหรือใหม่ก็ได้ ดูแล้วให้อยู่ร่วมกันเท่ๆ”

ผู้แทนเจ้าของคนที่2 ได้ให้ข้อมูลที่สองซึ่งระบุว่า

“กลุ่มเราเน้นนักท่องเที่ยวกลางๆ รุ่นใหม่ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มต่างประเทศมากกว่า ยุโรปก็เยอะนะ คือยังก็เป็นกลุ่มตลาดปัจจุบัน โลฟสไตล์ใหม่ แต่ก็เน้นอาร์ตอย่างที่เขาบอกไว้”

จากข้อมูลตั้งต้นนี้ จึงใช้เป็นผลสรุปข้อมูลบางส่วนด้านองค์ประกอบจากความต้องการของคนในลำดับที่ 1) คือความต้องการของเจ้าของ 2) กลุ่มผู้ใช้พื้นที่ ดังนั้นจึงมีทิศทางและความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์เบื้องต้นว่า เน้นการตอบสนองกลุ่มลูกค้าที่คาดหวังส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศวัยทำงาน รุ่นใหม่ และใช้ชีวิตแบบวิถีใหม่ รายได้ปานกลาง มีรสนิยมด้านศิลปะ และชอบท่องเที่ยวย่านประวัติศาสตร์และเมืองสำคัญของประเทศที่ท่องเที่ยว ส่วนบรรยากาศของสถานที่เน้นการมีลักษณะเฉพาะทางด้านศิลปะที่ดูร่วมสมัย ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์แนวโน้มอุตสาหกรรมท่องเที่ยวปัจจุบันที่ได้บททวนวรรณกรรมไว้

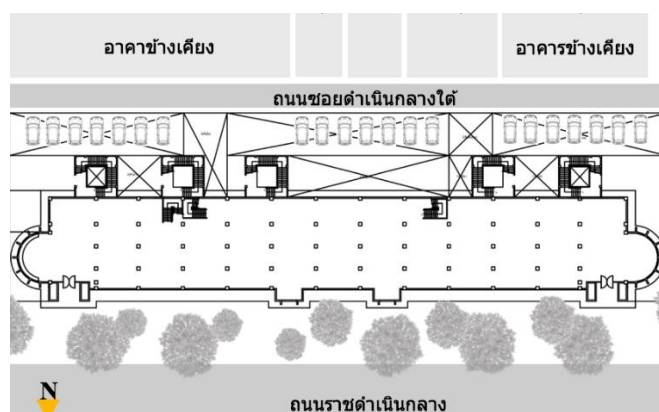
(2) กายภาพ คืออาคารที่จะใช้ทำการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในเป็นโรงแรมบูติค ซึ่งผลการสำรวจพบว่า มีที่ตั้งเป็นย่านท่องเที่ยวที่สำคัญจึงมีบริบทและเรื่องราวเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเป็นแหล่งรวมสถานที่ด้านศิลปะที่สำคัญหลายแห่ง (ดูภาพที่ 2 ประกอบ) ทั้งนี้สภาพเดิมเป็นอาคารเก่าที่สวยงามและได้รับการอนุรักษ์ มีลักษณะสถาปัตยกรรมแบบผสมตะวันตก โครงสร้างแบบเสาและคานาคอนกรีตเสริมเหล็ก ลักษณะผังอาคารเป็นแนวยาว 4 ชั้นและชั้นลอย (ในงานวิจัยนี้ใช้พื้นที่ชั้นที่ 1-3) ผังมีขนาด กว้าง

22.20 x ยาว 80.20 เมตรโดยประมาณ วางแกนแบบสมมาตรซ้ายขวา เน้นทางเข้าอาคารไว้ตรงกลาง โดยด้านข้างซ้ายและขวาปลายสุดตัวอาคารมีลักษณะผังรูปรางโค้งครึ่งวงกลม (ดูภาพที่ 3 ประกอบ) ผิวภายนอกอาคารเป็นผนังก่ออิฐฉาบปูนแบบไม่เรียบและทำเซาะร่อง เน้นขอบค้ำคอนกรีตเสริมเหล็กและขอบปูนปั้นที่กรอบหน้าต่างที่เด่นชัด ทาสีเหลืองครีมทั้งอาคาร ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มอาคารชุดนี้บนถนนราชดำเนิน (ดูภาพที่ 4 ประกอบ) และทั้งนี้ผลจากการวิเคราะห์สภาพภายในพบว่ามีความจำเป็นต้องปรับพื้นที่ว่างภายในบางส่วนให้มีลักษณะเปิดโล่งมากกว่าเดิมเพื่อใช้เป็นพื้นที่ส่วนต้อนรับและมีความเหมาะสมกับการจัดองค์ประกอบพื้นที่ใช้สอยตามเงื่อนไขความต้องการสร้างสรรค์ใหม่ในครั้งนี้ด้วย (ดูภาพที่ 5 ประกอบ)

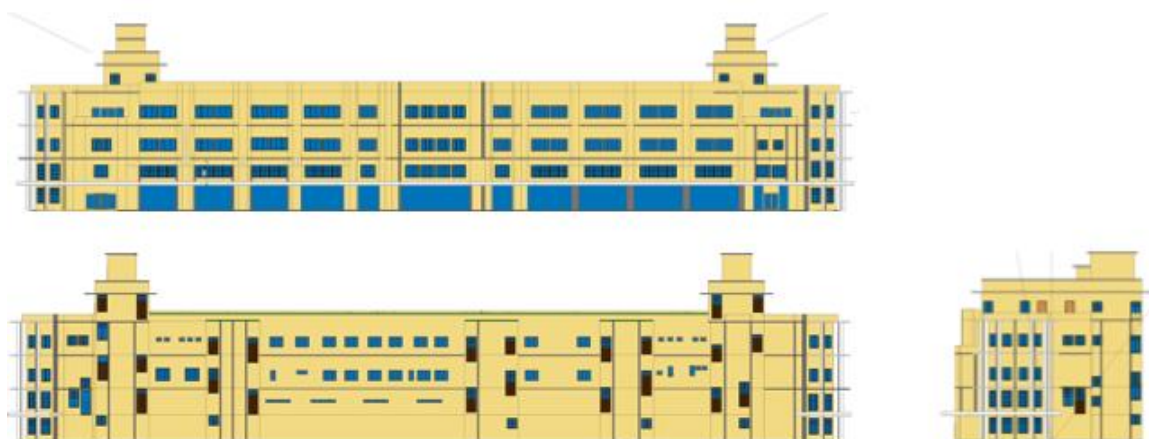
(3) สิ่งที่อยู่เหนือการควบคุม ได้แก่การเปลี่ยนแปลงความต้องการจากเจ้าของ งบประมาณต่อสิ่งที่ไม่สามารถประเมินราคาก่อนได้ และข้อจำกัดในการปรับปรุงเงื่อนไขทางกายภาพอาคารบางส่วนเนื่องจากต้องคำนึงถึงกฎหมายเฉพาะของอาคารอนุรักษ์ และอาจมีสถานการณ์ใดๆที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นได้เช่น ปัญหาบ้านเมือง เศรษฐกิจ และสภาพดินฟ้าอากาศที่วิปริต ซึ่งจะเป็นสิ่งที่พึงระวังเพราะอาจส่งผลกระทบโดยตรงกับแนวทางการสร้างสรรค์ด้วย

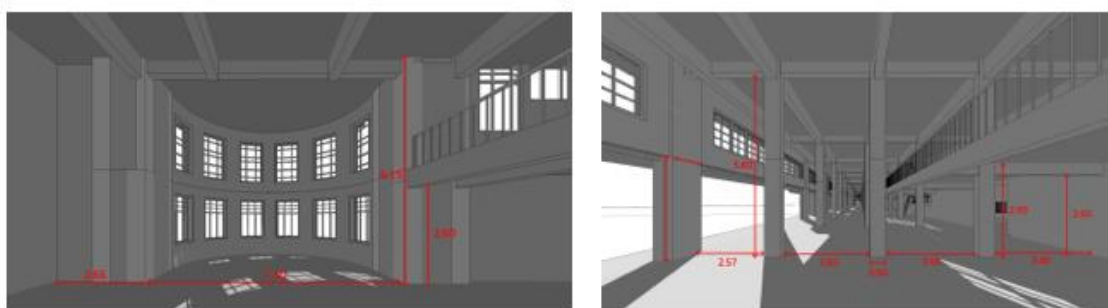
ภาพที่ 2 แสดงที่ตั้งอาคารที่จะทำการสร้างสรรค์และบริบทของสถานที่ในเขตราชดำเนิน

ภาพที่ 3 แสดงลักษณะและรูปทรงผังพื้นที่ของอาคาร

ภาพที่ 4 แสดงลักษณะทางสถาปัตยกรรมของตัวอาคาร ด้านหน้า ด้านหลัง และด้านข้าง

ภาพที่ 5 แสดงลักษณะพื้นที่ว่างภายในอาคารบริเวณโถงด้านหน้าและโถงด้านข้างของตัวอาคาร

1.2 ผลสรุปด้านหลักการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค ในส่วนนี้จะประกอบไปด้วย ผลจากการทบทวนเอกสารและผลการสำรวจกรณีศึกษา 4 แห่ง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) ผลจากการทบทวนเอกสารพบว่า องค์ประกอบกายภาพสภาพแวดล้อมที่สำคัญในการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมโรงแรมบูติคในครั้งนี้ต้องมาจากองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1) พื้นที่-พื้นที่ว่างว่างแต่ละส่วนสร้างสรรค์จะต้องมีขนาดที่พอดีรองรับการจัดสรรเครื่องใช้คน และกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น นอกจากนั้นยังต้องมีรูปร่างและขอบเขตที่ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อผู้ใช้พื้นที่ด้วย เช่น ไม่ลึก แคบ ยาว จนเกินไป หรือดู อับ ทึบ เป็นต้น

2) วัตถุ-เครื่องเรือนและเครื่องใช้สอยต้องมีความสัมพันธ์ต่อการใช้สอยและจำนวนผู้ใช้อย่างพอดี รวมถึงการใช้ของตกแต่ง โดยควบคุม รูปร่าง รูปทรง สี พื้นผิว ให้เป็นไปตามแนวคิดการออกแบบภาพรวมหลักและย่อยอย่างเคร่งครัด ไม่รุงรัง หรือน้อยเกินไปจนขาดสุนทรียะ

3) แสง-การให้แสงสว่างในแต่ละส่วนให้เป็นไปตามความต้องการด้านบรรยากาศและมีความสว่างที่เพียงพอในจุดใช้งาน ทั้งนี้ยังต้องจัดให้มีแสงธรรมชาติสัมพันธ์กับพื้นที่ทุกส่วนด้วย โดยเฉพาะในส่วนห้องพัก

4) อากาศ-การควบคุมสภาพอากาศในแต่ละส่วนต้องมีภาวะความสบายเรื่องอุณหภูมิและกลิ่นสะอาดในพื้นที่ทั้งระบบปิดและเปิด

5) เสียง-เสียงที่เป็นมลพิษจะก่อเกิดความรู้สึกเชิงลบอย่างมาก ถึงแม้จะสร้างสรรค์ส่วนอื่นไว้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงต้องปกป้องเสียงรบกวนให้ได้ทุกส่วน โดยเฉพาะในส่วนห้องพัก และเพิ่มเสียงเชิงบวกเช่นเสียงดนตรีที่เข้ากับบรรยากาศในส่วนใช้สอยสาธารณะของพื้นที่โรงแรม เป็นต้น

(2) ผลจากการสำรวจกรณีศึกษา 4 แห่ง พบว่ามีหลักสำคัญที่ทำให้เกิดการพิจารณาแนวทางในการสร้างสรรค์ดังนี้

1) ควรปรับพื้นที่ภายในชั้นที่ 1 ซึ่งจะต้องจัดเป็นส่วนต้อนรับให้อาคารมีความสูงเพื่อใช้กับส่วนต้อนรับ สร้างความสง่างามให้กับคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมโดยไม่กระทบโครงสร้างอาคารตามแบบอย่างของกรณีศึกษา หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน

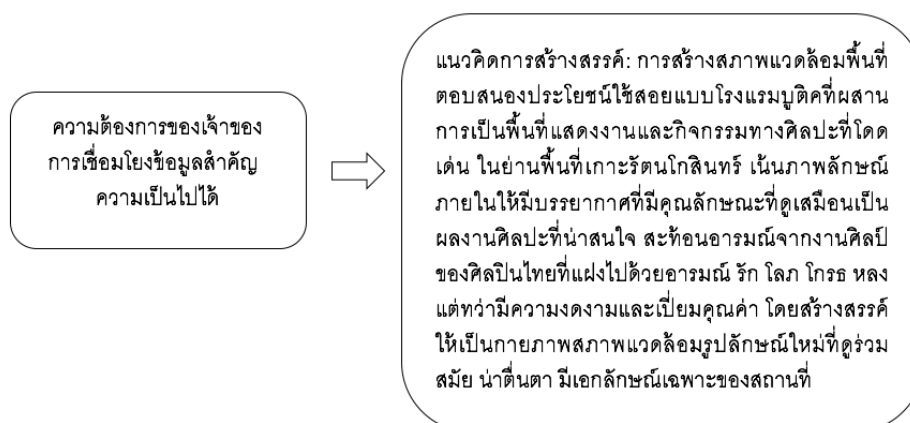
2) ควรจัดองค์ประกอบพื้นที่ใช้สอยที่สำคัญให้ครบตามองค์ประกอบพื้นที่ของโรงแรมบูติคที่ทันสมัย และเพิ่มพื้นที่แบบอนอกประสงค์เพื่อรองรับกิจกรรมศิลปะที่หลากหลายเพื่อความยั่งยืนทางเศรษฐกิจของโรงแรมตามแบบอย่างของกรณีศึกษาโรงแรมพระนครนอนเล่น โรงแรมบีท ไฮเทล บางกอก และโรงแรมมารดาดี เฮอริเทจ ริเวอร์ วิลเลจ

3) ควรจัดพื้นที่ส่วนพักที่มีความพิเศษและรักษาความเป็นส่วนตัวในอาณาเขตครอบครองพื้นที่ของผู้เข้าพักอย่างสูง ตามแบบอย่างกรณีศึกษาทั้ง 3 แห่งที่กล่าวในข้อ 2)

4) ควรสร้างความเป็นเลิศด้านการออกแบบทุกส่วนโดยเน้นความสอดคล้องกับแผนบริการเป็นสำคัญตามแบบอย่างกรณีศึกษาทั้ง 3 แห่งที่กล่าวในข้อ 2)

1.3 ผลสรุปด้านการสร้างแนวคิดและการถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติค

จากผลสรุปการศึกษาด้านองค์ประกอบพื้นฐานและหลักการสร้างสรรค์ของ ข้อ 1.1 และ 1.2 นำมาสู่การสร้างแนวคิดการสร้างสรรคสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติคที่เหมาะสมสำหรับในงานวิจัยนี้ (ดูภาพที่ 6 ประกอบ) ใช้การถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยที่ถูกเลือกแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากภาพลักษณ์ของผลงานของแต่ละศิลปินที่สร้างสรรค์จากอารมณ์มนุษย์ที่มี รัก โลภ โกรธ หลง เป็นที่ตั้ง หากแต่มีความประณีตบรรจงในการสร้างสรรค์จนเกิดความงดงามที่สะดุดตาและแสดงอารมณ์อย่างเด่นชัด มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป และยังคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับบริบทและที่ตั้งของอาคารเป็นสำคัญ ซึ่งรหัสสร้างสรรค์ที่ได้จะนำมาประยุกต์เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมให้กับบรรยากาศในส่วนพื้นที่บริการหลักและพื้นที่บริการส่วนห้องพักเพื่อสร้างความหลากหลายของบรรยากาศให้เกิดความน่าสนใจในแต่ละพื้นที่บริการ

ภาพที่ 6 แนวคิดการสร้างสรรคสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติคในงานวิจัยนี้

จากผลสรุปแนวคิดที่ได้จึงนำมาสู่ผลสรุปการเลือกรหัสและถอดรหัสสร้างสรรค์จากงานศิลป์ของไทย ศิลปินจำนวน 13 ท่าน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติคในครั้งนี้อย่างเหมาะสม ซึ่งได้ระบุชื่อศิลปินไทยและกำหนดรหัสสร้างสรรค์ดังแสดงรายละเอียดในภาพที่ 7-9 ทั้งนี้การถอดรหัสสำหรับงานวิจัยนี้พิจารณาที่ความลึกซึ้งของอารมณ์ที่ชัดเจนซึ่งเกิดจากองค์รวมในงานศิลป์ที่กระทบผัสสะที่สามารถรับรู้ลักษณะของงานนั้นได้อย่างฉับพลัน โดยผู้วิจัยได้ตัดทอนงานศิลปะของแต่ละท่านที่เลือกแบบเจาะจงให้อยู่ในรูปวงกลมเพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ การตีความจะถูกถ่ายทอดเป็นกลุ่มคำวิเศษณ์ไว้ให้รหัสศิลปิน เช่น มีพลัง แข็งแกร่ง เรียบ อ่อน เพื่อเป็นกลุ่มคำสื่อความหมายที่บ่งบอกอารมณ์เพื่อนำไปแปลงสัญญาณจากงานศิลป์เป็นกายภาพของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ของโรงแรมบูติคได้ง่ายขึ้น แล้วจึงนำงานศิลป์และรหัสสร้างสรรค์ไปพิจารณาถอดสัญญาณจากองค์ประกอบร่วมทางทัศนศิลป์ เส้น รูปร่าง รูปทรง ที่ว่าง สี ความเข้ม-อ่อน และ ผิว รวมถึงวิธีการที่จัดสร้างด้วยหลักการสร้างสรรค์องค์ประกอบศิลป์ ซึ่งประกอบด้วยเรื่อง สัดส่วน สมดุล จังหวะลีลา จุดเด่น เอกภาพ ขัดแย้ง และกลมกลืน ให้ละเอียดมากขึ้น จึงจะเข้าใจลักษณะองค์ประกอบสำคัญของรหัสในงานศิลป์แต่ละภาพอย่างเข้าถึง เพื่อนำไปสู่จินตนาการและผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่แต่ละส่วนด้วยหลักการสร้างสรรค์ที่ได้วิเคราะห์ผลการศึกษาไว้ในข้อ 1.1 และ 1.2 ทั้งนี้การเลือกสัญญาณจากชุดรหัสสภาพจะพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ใช้สอย โดยจับคู่รหัสกับพื้นที่และแสดงการจำลองจินตนาการเป็นแบบร่าง ซึ่งจะเป็นขั้นตอนในลำดับการสร้างสรรค์ในขั้นต่อไป

รหัส 01: ถวัลย์ ด้ขันธ์ (งานศิลปะ-เพลงพยับคะ)

ที่มาภาพ: <http://www.queengallery.org/th/exhibitions/past/artist?artist=6466#>

ถอดรหัส: "มีพลัง หนักแน่น" เส้นหยักกลมกลืน เน้นความเข้มที่สีต่ำลดทอนส่วนหัวของพยับคะและอินทรี สีแดงเป็นสีหลัก ผสานให้กลมกลืน องค์ประกอบภาพแบบสมมูล เน้นจุดเด่นคมชัดที่ดวงตาให้มีพลังและสะกดสายตาที่สุด

รหัส 02: ประทีป คชบัว (งานศิลปะ-เกาะศักดิ์สิทธิ์)

ที่มาภาพ : <https://artsandculture.google.com/asset/>

ถอดรหัส: "ดูเคลิ้มฝัน น่าหลงใหล" รูปร่างและรูปทรงโค้งเว้าชวนเด่น ผสานเส้นโค้งพริ้วไหวแทรกอยู่ในรายละเอียดเชื่อมโยงแต่ละองค์ประกอบให้เส้นไหลคล้อยตามกัน สีและแสงเงานุ่มนวล โทนเขียวและฟ้าเย็นตาเป็นหลัก สอดแทรกสีร้อนที่มีความเข้มข้นระดับกลาง เพื่อสร้างความน่าสนใจแต่ยังคงความกลมกลืนกันในทุกองค์ประกอบเพื่อเกิดความเป็นเอกภาพมากที่สุด

รหัส 03: ประยัด พงศ์คำ (งานศิลปะ-ความรักของแม่)

ที่มาภาพ : <https://www.facebook.com/Bangsaenartcontest/posts/1386381738098305/>

ถอดรหัส: "อบอุ่น มีสัมผัสภาพ" องค์ประกอบภาพมีเนื้อหามีชัดเจน ไม่รุงรัง เน้นสีโทนไทยแดง ดำ น้ำเงิน น้ำตาลทอง โครงภาพใช้เส้นสีดำที่คมชัดแบบการแกะไม้ ลดทอนรายละเอียดจากความเหมือนจริง ปลดปล่อยที่บางส่วนให้เป็นสีขาว ใส่โทนสีจากหลังแบบกลมกลืนอ่อนนุ่ม

รหัส 04: อนุพงษ์ จันทร (งานศิลปะ-ภิกษุสันดานกา)

ที่มาภาพ : http://www.thapra.lib.su.ac.th/ArtThesis46-57/ARTperson/2549_%20Anupong%20Chantorn.html

ถอดรหัส: "แปลก พิศดาร" องค์ประกอบภาพมีรูปร่างและรูปทรงที่มีบางส่วนยืดยาว-ใหญ่ ผิดธรรมชาติของสัดส่วนมนุษย์ให้ดูน่าประหลาดใจ สอดแทรกรายละเอียดเส้นอักขระยิบย่อยแต่คงความเป็นระเบียบในทิศทางเดียวกัน โทนสีส้มร้อน ตัดด้วยสีดำในองค์ประกอบรอง มีเอกภาพที่ชัดเจนมาก

ภาพที่ 7 แสดงผลรหัสสร้างสรรค์ 01-04 เพื่อนำไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ในส่วนพื้นที่บริการหลัก

รหัศ 05: ถวัลย์ ดัชนี (งานศิลปะ-ไม่มีชื่อ)

ที่มาภาพ: <https://hommesthailand.com/2018/03/7->

ถอดรหัส: “เคลื่อนไหว มีชีวิต” รูปร่างเค้าโครงม้า มวลเส้นมีความกว้าง มีน้ำหนักหนักและเบา โค้งพริ้วชัดเจน สีโทนร้อน ตัดกับแดงและขับเน้นด้วยทอง

รหัศ 06: วรสันต์ สุภาพ (งานศิลปะ-05.45 น.)

ที่มาภาพ : <https://www.facebook.com/MOCA.BKK/posts/2203693816411473/>

ถอดรหัส: “สุขสงบ ร่มเย็น” เค้าโครงหลักคือเรือ แพกรายละเอียดที่จุดสว่างรำไร เส้นริ้วเรียบที่ผิวน้ำนุ่มนวล โทนสี-แสงเย็นน้ำเงิน เขียว ดำ แพกรเหลืองเบาบาง

รหัศ 07: ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ (งานศิลปะ-Rainy-Aolao)

ที่มาภาพ : http://www.era.su.ac.th/Portfolio/thongchai/lt_w_03.html

ถอดรหัส: “สมดุล นิ่งสงบ” แบ่งพื้นที่สมดุลชัดเจน เรียบเกลี้ยง เน้นคุณค่าที่ผิวสัมผัสของวัสดุด้วยจุดเล็กที่นูนเรียงตัวอย่างมีระเบียบ 2 สีน้ำตาลดำจัดสรรอย่างเรียบง่าย คม ชัด

รหัศ 08: สมวงศ์ ทัพพรัตน์ (งานศิลปะ-Grassland 1)

ที่มาภาพ : http://www.rama9art.org/artisan/2018/november/nature_dimension_of_space/index.html

ถอดรหัส: “พริ้ว สบาย” เส้นลักษณะรูปร่างและรูปทรงดอกหญ้าพริ้วและกระจายไปทิศทางเดียวกัน แพกรเส้นสีรายละเอียดที่ไม่เน้นความคมชัด โทนสีรวมเป็นกลางค่อนข้างเย็นและลดความเข้มจากธรรมชาติที่เป็นจริง

รหัศ 09: ชัชวาล รอดคลองตัน (งานศิลปะ-ชิตามาร3)

ที่มาภาพ : <https://i.pinimg.com/originals/1b/6c/b5/1b6cb5ce629c3a1dbeb8d6abedde5d55.jpg>

ถอดรหัส: “เคลิบเคลิ้ม ตั้งต่องมนต์” เน้นเค้าโครงองค์ประกอบหลักสตรีเพศ รูปทรงโค้ง เว้า นูน นวล เนียน มีดขับเน้นจุดสว่าง แพกรรายละเอียด ละอองจุดสีทองสว่าง กระจายตัววนเวียนรอบองค์ประกอบหลัก

ภาพที่ 8 แสดงผลรหัสสร้างสรรค์ 05-09 เพื่อนำไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ในส่วนพื้นที่ห้องพัก

รหัสนี้ 10: คามิน เลิศชัยประเสริฐ (งานศิลป์-ชุดปัจจุบันขณะ ที่ไร้กาลเวลา)

ที่มาภาพ: <https://fineartmagazineblog.wordpress.com/2016/12/17/kamin/>

ถอดรหัส: “สมณะ นิ่งสงบ” เน้นองค์ประกอบหลักเดียว ด้วยเส้นจากวัตถุชิ้นเดียวที่ไหลเวียน บรรจบ เรียบด้วยสีโทนเดียว

รหัสนี้ 11: รักกิจ ควรวาเวช (งานศิลป์-Street Art)

ที่มาภาพ : <https://hommes-thailand.com/2017/03/>

ถอดรหัส: “มีชีวิตชีวา สนุก” เค้าโครงจากองค์ประกอบที่ถูกลดทอดและแปลงเป็นเส้นที่ตรงชัดแบบเรขาคณิต แทกรีสทั้งโทนร้อนเย็นสดชัด ตัดกัน ตรงไปตรงมา

รหัสนี้ 12: ศุภศรา หงศ์ลดาธรรม (งานศิลป์-ไม่มีชื่อ)

ที่มาภาพ : <https://www.instagram.com/p/BCCgehZDDmq/>

ถอดรหัส: “อ่อนหวาน สดใส” รูปร่างและรูปทรงจากธรรมชาติ เน้นเส้นที่โค้ง สีเส้นเบาบางในโทนสีเจือขาว ไม่เน้นเรื่องราว นำเสนอเฉพาะความโดดเด่นของสรรพสิ่ง

รหัสนี้ 13: อรรถสิทธิ์ ปกป้อง (งานศิลป์- Red Lips)

ที่มาภาพ : <https://www.thailandexhibition.com/Event-77/6447>

ถอดรหัส: “เปรี้ยวจัด หันสมัย” รูปลักษณ์หญิง รูปร่างรูปทรงเหมือนจริง ชัดแน่นแต่สีสดสว่างจัดเฉพาะจุดเด่น ไม่เน้นรายละเอียดที่รุงรัง โทนสีฉูดฉาดหลังกับองค์ประกอบหลักตัดกันอย่างคมชัด

รหัสนี้ 14: ไมตรี โพธิราช (งานศิลป์-ไม่มีชื่อ)

ที่มาภาพ : <http://artistsofthe2reigns.com/maitree.html>

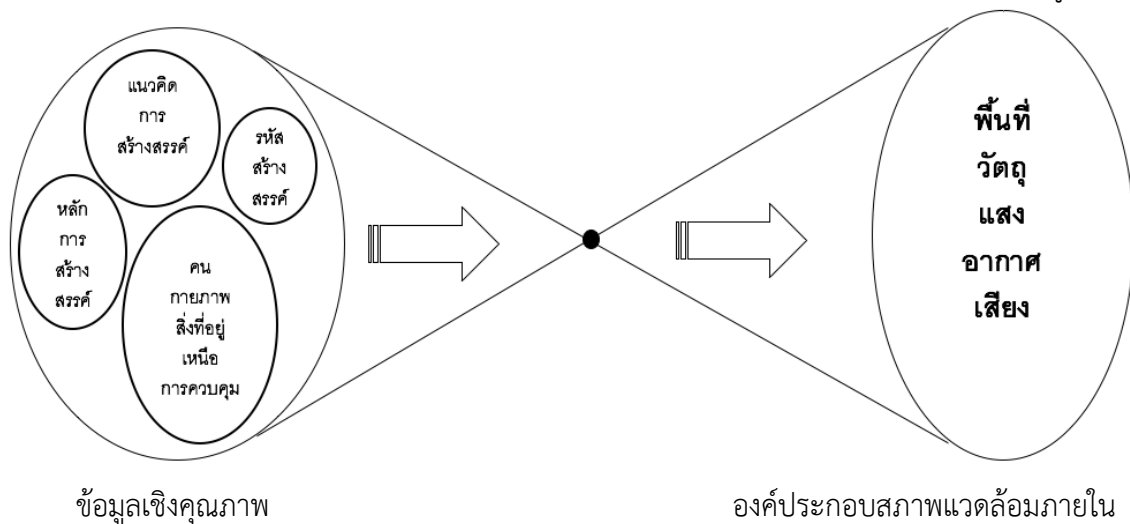
ถอดรหัส: “บริสุทธิ์ สบายตา” องค์ประกอบหลักเค้าโครงเด็กหญิงใช้ รูปร่างรูปทรงเหมือนจริง เส้นและสีเส้นนุ่มนวล อ่อนหวาน ระดับความเข้มสีโดยรวมอยู่ที่ระดับกลาง

ภาพที่ 9 แสดงผลรหัสสร้างสรรค์ 10-14 เพื่อนำไปประยุกต์ใช้สร้างสรรค์ในส่วนพื้นที่ห้องพัก

สรุปผลขั้นตอนที่ 2

2. ผลการพัฒนาการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติกโดยใช้หัตถงานศิลป์ของศิลปินไทยอย่างเหมาะสม ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

2.1 ผลสรุปการพัฒนา เป็นส่วนที่ได้จากผลสรุปของขั้นตอนที่ 1 ร่วมกับหัตถงานศิลป์ที่พิจารณาว่าเหมาะสมกับพื้นที่แต่ละส่วนโดยพิจารณาตามลำดับการเข้าถึง พฤติกรรมการใช้สอย และคุณลักษณะของบรรยากาศที่ควรจะเป็น เข้าสู่กระบวนการการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติกด้วยการแปลงข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นรูปธรรมโดยแสดงออกด้วยองค์ประกอบสภาพแวดล้อม ได้แก่ พื้นที่ วัตถุ แสง อากาศ และเสียง ที่ถูกจัดองค์ประกอบศิลป์ขึ้นมาใหม่โดยเน้นความเข้มขององค์ประกอบกายภาพสภาพแวดล้อมให้เป็นไปตามทัศนธาตุจากหัตถงานศิลป์ให้เด่นชัด (ดูภาพที่ 10 ประกอบ) โดยเริ่มพัฒนาแบบด้วยการจัดวางผังตามเงื่อนไขที่กำหนด และทดลองวาดแบบร่างรูปด้านและภาพรวมบรรยากาศด้วยมือก่อนเพื่อแสดงการสร้างสรรคจากหัตถให้เป็นรูปธรรม ดูตัวอย่างการร่างบางส่วน (ดูภาพที่ 11 และ 12 ประกอบ) จากนั้นจึงจำลองสภาพแวดล้อมให้เหมือนจริงมากยิ่งขึ้นเป็นภาพสามมิติด้วยการวาดภาพจากโปรแกรมในคอมพิวเตอร์ จึงจะสามารถนำไปวัดคุณลักษณะสภาพแวดล้อมได้โดยง่าย เนื่องจากองค์ประกอบทางสภาพแวดล้อมภายในได้ประสานรวมตัวกันเป็นบรรยากาศจากระบบการสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมเป็นภาพกายภาพที่สมบูรณ์แล้ว

ภาพที่10 แสดงภาพจำลองการรวบรวมผลข้อมูลที่ศึกษาแปลงเป็นรูปธรรมที่จับต้องได้ด้วยการสร้างสรรค์เป็นกายภาพสภาพแวดล้อมภายในที่เกิดจากการประสานร่วมกันขององค์ประกอบ พื้นที่ วัตถุ แสง อากาศ และเสียง ภายในแต่ละส่วนใช้สอยของโรงแรมบูติก

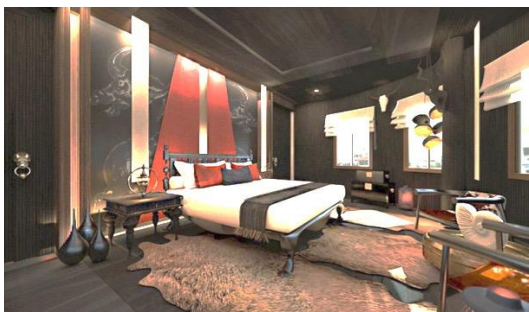

ภาพที่ 13 ซ้าย: แสดงทัศนียภาพโถงต้อนรับ (รหัสสร้างสรรค์ 01) ขวา: แสดงทัศนียภาพล็อบบี้แลนด์ (รหัสสร้างสรรค์ 02)

ภาพที่ 14 ซ้าย: แสดงทัศนียภาพห้องอาหาร (รหัสสร้างสรรค์ 03) ขวา: แสดงทัศนียภาพหลักโถงเชื่อมส่วนพื้นที่สาธารณะ (รหัสสร้างสรรค์ 04)

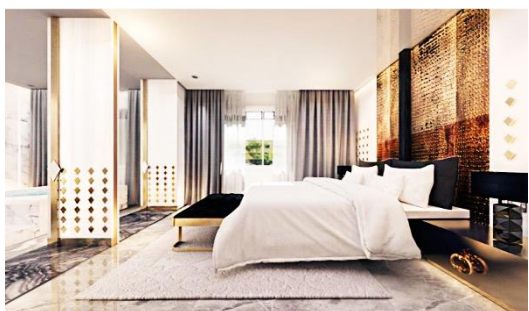
พื้นที่ส่วนบริการห้องพัก 10 รูปแบบ (ดูภาพที่ 15 ประกอบ) ใช้รหัสสร้างสรรค์ 05-14 โดยเน้นประโยชน์ใช้สอยเป็นสำคัญเพื่อใช้เป็นพื้นที่สำหรับการพักผ่อน การทำงาน และคุณลักษณะของบรรยากาศที่มอบความรู้สึกตามคุณลักษณะแฝงจากอารมณ์ของงานศิลป์ที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความหลากหลายรูปแบบในการเลือกตามความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ การสร้างสรรค์ในส่วนนี้ใช้เค้าโครงสำคัญของสัญลักษณ์แบบองค์รวมมากกว่าการแยกรายละเอียดทางองค์ประกอบศิลป์ เนื่องจากยังต้องยึดหลักการจัดสรรพื้นที่และตำแหน่งเครื่องใช้ตามระบบพฤติกรรมการใช้สอย และเน้นไปที่การประดับตกแต่งด้วยสัญลักษณ์จากงานศิลป์บางส่วนให้ชัดเจนมากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในส่วนนอนซึ่งเป็นจุดเด่นของแต่ละห้องพัก

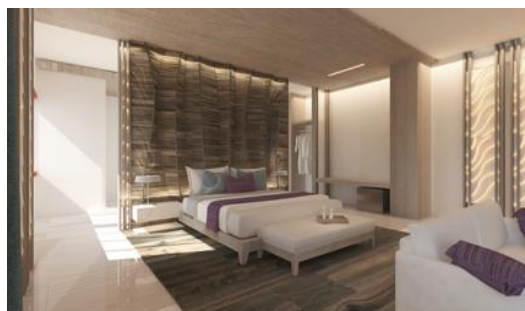
ทัศนียภาพห้องพัก จากระหัสสร้างสรรค์ 05

ทัศนียภาพห้องพัก จากระหัสสร้างสรรค์ 06

ทัศนียภาพห้องพัก จากระหัสสร้างสรรค์ 07

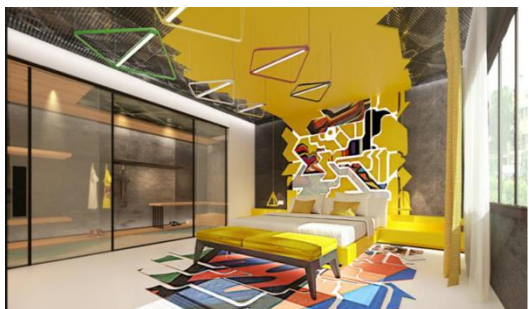
ทัศนียภาพห้องพัก จากระหัสสร้างสรรค์ 08

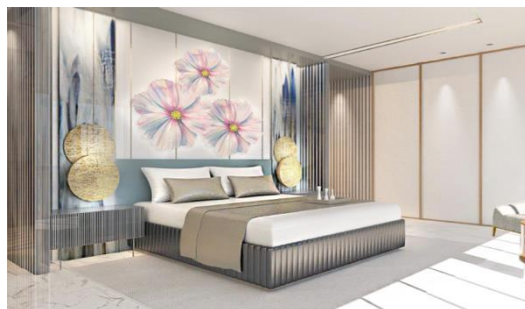
ทัศนียภาพห้องพัก จากระหัสสร้างสรรค์ 09

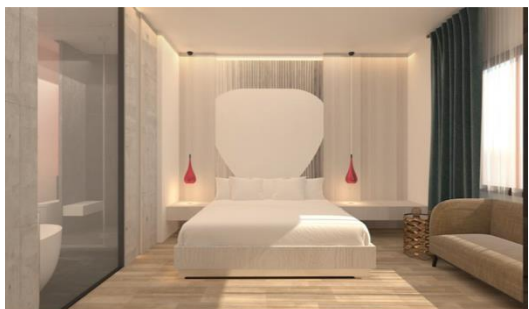
ทัศนียภาพห้องพัก จากระหัสสร้างสรรค์ 10

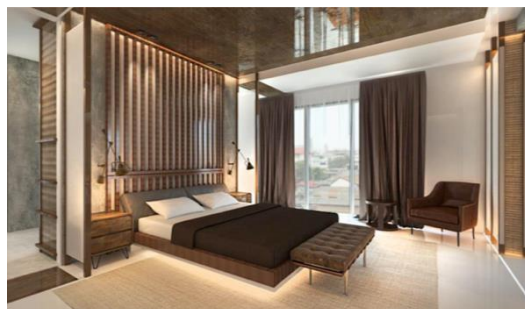
ทัศนียภาพห้องพัก จากระหัสสร้างสรรค์ 11

ทัศนียภาพห้องพัก จากระหัสสร้างสรรค์ 12

ทัศนียภาพห้องพัก รหัสนี้สร้างสรรค์ 13

ทัศนียภาพห้องพัก จากระหัสสร้างสรรค์ 14

ภาพที่ 15 แสดงทัศนียภาพสภาพแวดล้อมภายในห้องพัก10 รูปแบบ (ประยุกต์จากระหัสสร้างสรรค์ 05-14)

2.2 ผลการประเมินเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผลการประเมินเชิงปริมาณพบว่า คุณลักษณะสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติกมีคุณภาพในระดับมากที่สุดด้วยค่าเฉลี่ยคะแนนที่ผลรวม ($\bar{X}=4.6, SD=0.21$) และเมื่อพิจารณาคุณลักษณะตามองค์ประกอบย่อยพบว่าความสวยงามแปลกตา การสร้างความน่าสนใจให้กับสถานที่ และความลงตัวการผสมผสานความงามร่วมกับประโยชน์ใช้สอย มีคุณภาพในระดับมากที่สุดโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.8, SD=0.44$) ส่วนองค์ประกอบย่อยด้านคุณลักษณะที่บ่งบอกอัตลักษณ์งานศิลป์ของศิลปินไทย และมีเอกลักษณ์เฉพาะ พบว่ามีคุณภาพในระดับมากที่สุดซึ่งเป็นอันดับรองลงมาจากองค์ประกอบด้านอื่นโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.4, SD=0.54$) ดูตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพของคุณลักษณะสภาพแวดล้อมภายในโรงแรมบูติก

รายการคุณลักษณะ	$\bar{X}$	SD	ระดับคุณภาพ
1. ความสวยงาม แปลกตา	4.8	0.44	มากที่สุด
2. บ่งบอกอัตลักษณ์งานศิลป์ของศิลปินไทย	4.4	0.54	มาก
3. มีเอกลักษณ์เฉพาะ	4.4	0.54	มาก
4. สร้างความน่าสนใจให้กับสถานที่	4.8	0.44	มากที่สุด
5. ความลงตัวการผสมผสานความงามร่วมกับประโยชน์ใช้สอย	4.8	0.44	มากที่สุด
รวม	4.64	0.21	มากที่สุด

ผลการประเมินเชิงคุณภาพพบว่าการสร้างสรรค์ด้วยการถอดรหัสมีความเหมาะสมมาก ซึ่งเป็นบทสรุปจากข้อมูลที่รวบรวมได้โดยมีความสอดคล้องกันดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 ระบุความเห็นว่าคุณลักษณะบรรยากาศที่สร้างสรรค์มีความเข้มข้นของระดับจินตนาการที่ดีมากโดยเฉพาะการตีความการรหัสสามารถนำมาประยุกต์สู่งานสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมได้ดี ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 และ 3 ไม่ระบุความเห็น ส่วนผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 ระบุว่าถอดรหัสอาจเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและเป็นปัจเจกเฉพาะบุคคล แต่เมื่อพิจารณาจากภาพรวมของทัศนียภาพในแต่ละส่วน ถือว่าจับบุคลิกและลักษณะมาใช้ได้อย่างน่าสนใจ ดูแล้วสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่งในการทำงานออกแบบอื่นได้อีกอย่างกว้างขวาง และผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 ระบุความเห็นว่าสร้างสรรค์ได้ดีมาก มีความเหมาะสมในการนำไปใช้พัฒนางานสร้างสรรค์โรงแรมหรือสถานที่อื่นๆได้อีกมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลที่ได้ในงานวิจัยนี้ได้เป็นไปตามสมมติฐานโดยสะท้อนความชัดเจนจากผลสรุปการถอดรหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยเพื่อสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมภายใน เนื่องจากมีผลการประเมินคุณภาพคุณลักษณะสภาพแวดล้อมในภาพรวมที่ระดับมากที่สุด แต่หากพิจารณาด้านองค์ประกอบย่อยจะเห็นว่าคุณลักษณะที่บ่งบอกอัตลักษณ์งานศิลป์ของศิลปินไทยและคุณลักษณะการมีเอกลักษณ์เฉพาะ มีคุณภาพในระดับที่น้อยกว่าความสวยงามแปลกตา ความน่าสนใจ และความลงตัวการผสมผสานความงามร่วมกับประโยชน์ใช้สอย อาจเนื่องจากการลดทอนสัญญาณในการประยุกต์ใช้ เพราะงานศิลป์แต่ละชุดที่เลือกมาล้วนมีบุคลิกและลักษณะแบบประจักษ์อยู่แล้ว จึงปรากฏอัตลักษณ์จากงานศิลป์ในงานสร้างสรรค์บางส่วนนั้นเลือนรางลงไปเนื่องจากความจำเป็นที่ต้องคำนึงถึงการใช้สอยเป็นหลักสำคัญ อย่างไรก็ตามในภาพรวมถือว่าการสร้างสรรค์จากการประยุกต์ใช้รหัสงานศิลป์ของศิลปินไทยมีความเหมาะสมมากเมื่อพิจารณาจากผลการประเมินเชิงคุณภาพร่วมด้วย จึงสามารถนำแนวทางการถอดรหัสในงานวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์ทั้งด้านอุตสาหกรรมและด้านวิชาการได้ตามประโยชน์ที่คาดหวัง และจากผลในงานวิจัยนี้ที่ยังสอดคล้องกับแนวคิดหลักการออกแบบของ Renjel (2016)

ที่ระบุไว้ว่าสภาพแวดล้อมที่มีคุณภาพที่ดีนั้นต้องเกิดจากผสานประโยชน์และความสุนทรีย์ร่วมกันอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังพบว่าผลงานสร้างสรรค์ในครั้งนี้อาจคล้อยกับผลการศึกษาบางส่วนของ ระชาชนนท์ ทวีผล (2560) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มการสร้างสรรคของโรงแรมบูตคไว้ว่า โรงแรมบูตคส่วนใหญ่มักจะถูกสร้างสรรค้อตลักษณะที่โดดเด่นโดยการเชื่อมโยงเรื่องราวท้องถิ่นของสถานที่นำมาผสานกับสไตล์นิยม ซึ่งเป็น การสร้างสรรคที่ใช้แนวคิดเชิงประยุกต์เช่นเดียวกันกับงานวิจัยนี้ที่มุ่งเน้นความสำคัญต่อแนวทางประยุกต์ตั้งแต่ เป้าหมายตั้งต้นในการเชื่อมโยงเรื่องราวสถานที่ให้สัมพันธ์กับบริบทเพื่อสื่อภาพลักษณ์ของโรงแรมบูตคนี้ให้เป็น สถานที่ที่มีความหมายเชิงเอกลักษณ์ทางศิลปะ มีความโดดเด่น และน่าจดจำ

สรุปผลจากการสร้างสรรค

1. แนวคิดภาพรวมในการสร้างสรรคสภาพแวดล้อมในครั้งนีคือ ตัวกำหนดเกณฑ์การออกแบบในจุด แรก ซึ่งเริ่มจากกระบวนการคิดตามหลักการความรู้เกี่ยวกับโรงแรมบูตค ที่ต้องคำนึงถึงบริบทของที่ตั้งสถานที่ เป็นสำคัญ รวมถึงความนิยมของตลาด

2. แรงบันดาลใจในการสร้างสรรคแต่ละส่วนคือ สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากแนวคิดภาพรวมถูกกำหนดขึ้น จากเจ้าของพื้นที่และผู้สร้างสรรคพื้นที่ที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ร่วมกัน อย่างไรก็ตามก็เป็นแนวโน้มจากจุดตั้งต้น ในความต้องการหลักและรสนิยมของเจ้าของพื้นที่

3. เทคนิคในการสร้างสรรค ใช้หลักการทางองค์ประกอบศิลป์ที่ได้จากการสรุปสร้งสรรคให้เกิด ความงามและอารมณ์ในบรรยากาศตามแนวคิดภาพรวมตั้งต้นและสร้างความแปลกสะดุดตาจากการจัด องค์ประกอบ รูปร่าง รูปทรง สี แสง วัสดุ โดยไม่ขัดแย้งกับประโยชน์ใช้สอยใดๆ ซึ่งต้องอาศัยการร่างความคิด หลายรูปแบบก่อนที่จะพิจารณาเลือกแบบที่เหมาะสมที่สุดก่อนแสดงรูปแบบเป็นภาพ 3 มิติ ให้มีรายละเอียด สมบูรณ์ที่สุด โดดเด่นการคาดหวังบรรยากาศจริงให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นประโยชน์ได้ดังนี้

1. การนำผลวิจัยไปใช้หรือนำไปขยายสู่งานวิจัยในโครงการอื่น ควรพิจารณาใช้ในส่วนหลักการหรือ แนวทางการถอดรหัสโดยมุ่งสร้างสรรคให้เกิดผลงานใหม่ที่แตกต่างกัน

2. การถอดรหัสนั้นอาจตีความได้หลายรหัส ทั้งนี้อาจต้องอาศัยประสบการณ์หรือศึกษาจากวิธีการ วิพากษ์งานศิลปะ

3. งานสร้างสรรคสภาพแวดล้อมที่ใช้หลักการถอดรหัสเพื่อประยุกตใช้สำหรับการออกแบบนั้น ควร ยึดหยุ่นการปรับและลดทอนสัญญาณเดิมโดยยึดถือการใช้สอยของผู้ใช้พื้นที่เป็นหลักสำคัญ และควรพิจารณา คุณภาพที่องค์รวมของกายภาพที่สร้างขึ้นมากกว่าจะยึดถือเพียงรายละเอียดปลีกย่อยด้านหนึ่งด้านใด

เอกสารอ้างอิง

สันต์ สุวัจนราภินันท์ ทวีศักดิ์ เกียรติวีระศักดิ์ และรัฐธา ฤทธิศร. (2555). “สัณยวิทยา: การถอดรหัสและการ ประยุกต้อตลักษณะไทยเพื่อเป็นแนวทางการออกแบบ” ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ภิมณัช ภัทรภาสสิทธิ์. (2555). การศึกษาเครื่องประดับทองสมัยกรุงศรีอยุธยา สู่การออกแบบตกแต่งภายใน เดอะทิพย์ธารณ์ บูติคโฮเทล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ระชานนท์ ทวีผล. (2560). แนวคิดและการดำเนินงานธุรกิจของโรงแรมบูติค ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 1-17.
- ทิพย์สุนันท์ อิทธิประทีป. (2560). ศิลปะป๊อปในงานตกแต่งภายในโรงแรมบูติค กรณีศึกษาโรงแรมมิลลิตีเพลส รุมส์ อินบางกอก. Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 10, 2 (พ.ค.-ส.ค.), 1-15.
- Berlyne, D. (1960). **Conflict, arousal, and curiosity**. New York, NY, US: McGraw-Hill Book Company.
- Craik, K. H. (1971). "The assessment of places" In P. McReynolds (ed.), *Advances in Psychological Assessment*. (Vol. 2, pp. 40-62). Palo Alto, CA: Science and Behavior Books.
- Harrison, K. T. (2019). **What are Boutique Hotels?** Retrieved 04 January 2020. from Tripsavvy.com: <https://www.tripsavvy.com/what-is-a-boutique-hotel-definition-and-examples-4172980/>
- Innvision Hospitality. (2019). **What is Boutique Hotel Design?** Retrieved 04 January 2020. from innvision.net: <https://innvision.net/boutique-hotel-design/>
- Ngamvoratham, K. (2019). "Interior environment design for a leisure learning area in the National Gallery of Thailand" *Mediterranean Journal of Social Sciences* 10, 2 March, pp. 99-111.
- PJ. (2019). **Variety & Lifestyle**. Retrieved 01 February 2020. from www.brandbuffet.in.th: <https://www.brandbuffet.in.th/2019/09/tat-artists-influencers-pop-culture-to-travel-to-muang-rong-in-asean/>
- Renjel, R. J. (2016). *Interior Plan: Concepts and Exercise*. (2nd ed.). New York: Fairchild Books
- Wanglabcharoen, N. (2020). **Hotel Growth 2020-2022**. Retrieved 24 January 2020. from theboutiqueking.com: <https://theboutiqueking.com/blogs/news/hotel-growth-2020-2022>
- Zumthor, P. (2006). *Atmosphere: Architectural environments, Surrounding object*. Basel: Birkhauser.